

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικὸν
Ετησία δρ. 10.—
Ἑξάμηνος » 5,50
Τρίμηνος » 3,—
Αἱ συνδρομαὶ δεχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.
Περίοδος Β' .— Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΒΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐν Ἀθήναις, 15 Σεπτεμβρίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἑξωτερικ. λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὅδος Ἐδριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάμιον
Ἔτος 40όν.— Ἀριθ. 42

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ **ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ**)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Συνέχεια).

— Ὁ Νάβ μήπως ;
— Ἡ δ' Ἀύρτων ;
Μόλις προσφέρθηκαν αὐτὰ τὰ λόγια μεταξὺ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν δυὸ του συντρόφων, κι' ἔνα σῶμα ἐπήδησε ἀπὸ τὸν γράκτι κι' ἔπεσε μέσα εἰς τὴν στάνην.
Ἦταν ὁ Ζούπ, ὁ κύριος Ζούπ, αὐτοπρόσωπος, ποῦ ὁ Τόπ τὸν ὑποδέχθηκε σάν φίλο.
— Ὁ Ζούπ ! ἐφώναξε ὁ Πέγκροφ.
— Ὁ Νάβ μᾶς τὸν ἐστειλε ! εἶπε ὁ ρεπόρτερ.
— Τότε, ἀποκρίθηκε ὁ μηχανικός, θάχη ἅπανω του κανένα γράμμα.
— Ὁ Πέγκροφ ἔτρεξε στὸν οὐραγοτάγο.
Ἄν ὁ Νάβ εἶχε πράγματι νάνακοινώσῃ κάτι σπουδαῖο εἰς τὸν κύριό του, δὲν μπορούσε βέβαια νὰ βοῇ ἀσφαλέςτερο καὶ γρηγορότερο ταχυδρόμο ἀπὸ τὸν Ζούπ, γιατί αὐτὸς μπορούσε νὰ περνᾷ ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου οὔτε οἱ ἄποικοι, οὔτε ὁ Τόπ ὁ ἴδιος θὰ μπορούσαν.
Ὁ Κύριος Σμιθ δὲν ἀπατήθηκε. Στὸ λαμὶ τοῦ Ζούπ ἦταν κομρασμένο ἓνα μπιλλιετάκι γραμμένο ἀπὸ τὸν Νάβ :
« Παρασκευή, 6 π. μ.
Ἡ Τερψιδέα πατήθηκε ἀπὸ τοὺς κατὰδίκους !
« Νάβ ».

Κυττάχθηκαν χωρὶς νὰ προσφέρουν λέξι. Ἐπειτα ξαναμπήκαν στὸ σπίτι.
Τὶ ἔπρεπε νὰ κάμουν ; Οἱ κατάδικοι στὸ ὁροπέδιο τῆς Τερψιδέας ἦταν ἡ καταστροφή, ὁ ὀλεθρός !
Ὁ Χάρμπερτ, ἅμα τοὺς εἶδε νὰ μπαίνουν μέσα, κατὰλαβε ἀπὸ τὸ ὕψος τοὺς ὅτι κατὰ σοβαρὸ συνέβαινε. Κι' ἅμα εἶδε καὶ τὸν Ζούπ, δὲν τοῦ ἔμεινε ἀμφιβολία ὅτι κάποιον δυστύχημα ἀπειλοῦσε τὸ Γρανίτινο Παλάτι.
— Κύριε Σμιθ, ἐφώναξε· θέλω νὰ φύγω. Μπορῶ νὰ βαστάξω τὸ δρόμο ! θέλω νὰ φύγω !
Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ ἐπλησίασε τὸν Χάρμπερτ. Κι' ἀφ' οὗ τὸν ἐκύτταξε,
— Καλά, εἶπε, ἂς φύγουμε !
Γρήγορα λύθηκε τὸ ζήτημα, ἂν ὁ Χάρμπερτ ἔπρεπε νὰ μεταφερθῇ μὲ φορεῖο (τσιβιέρα), ἡ καλλίτερα μὲ τὸ ἀμαξάκι ποῦ εἶχε φέρῃ στὴ στάνη ὁ Ἀύρτων. Τὸ φορεῖο ἀλήθεια θάταν ἀναπαικτικώτερο γιὰ τὸν πληγωμένο, θάπαιτοῦσε ὅμως δυὸ ἀνθρώπους γιὰ νὰ τὸ κρατοῦν κι' ἔτσι θὰ ἔλειπαν δυὸ τουφέκια ἀπὸ τὴν ἄμυνα, ἂν τυχὸν τοὺς γίνονταν καμμιὰ ἐπιθεσι στὸ

δρόμο. Ἄν μεταχειρίζονταν ὅμως τὸ ἀμαξάκι, ὅλα τὰ χεῖρια θάμεναν ἐλεύθερα. Μόνο ποῦ ἔπρεπε νὰ τοῦ βάλουν παχιά στρώματα γιὰ τὸν Χάρμπερτ καὶ νὰ τὸ πηγαίνουν σιγά-σιγά, μὲ μεγάλη προσοχή, γιὰ νὰποφεύγεται κάθε τίνανγμα καὶ κάθε τράνιανγμα.

Ἔτσι ἀποφάσισαν νὰ μεταχειρισθῶν τὰμαξάκι. Ὁ Πέγκροφ ἔξευσε ἔς αὐτὸ τὸν ὀνάγκη (*). Ὁ Κύριος Σμιθ κι' ὁ ρεπόρτερ σήκωσαν τὰ στρώματα τοῦ Χάρμπερτ καὶ τὰπλωσαν μέσα. Ὁ καιρὸς ἦταν ὥραιος. Ζωηρὲς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου γλυστρουῖσαν ἀνάμεσα ἄπ' τὰ δένδρα.

— Εἶνε ἔτοιμα τὰ ὄπλα ; ρώτησε ὁ Κύριος Σμιθ.

Ἦταν ἔτοιμα. Ὁ μηχανικός κι' ὁ Πέγκροφ, ὅπλισμένοι καθένας μ' ἓνα δίκανο τουφέκι, κι' ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ μὲ τὴν καραμπίνα του, δὲν εἶχαν νὰ κάμουν ἄλλο, παρὰ νὰ ξεκινήσουν.

— Εἶσαι καλά, Χάρμπερτ ; ρώτησε ὁ μηχανικός.

— Ἦσυγάστε, κύριε Σμιθ ! ἀποκρίθηκε ὁ μικρὸς· δὲν θὰ πεθάνω στὸ δρόμο.

Ἦταν φανερό, ὅτι τὸ δυστυχισμένο παιδί ἐσυγκέντρωνε ὅλο του τὸ θάρρος καὶ μὲ μιὰ ὑπέρτατη θέλησι, κρατοῦσε τῆς ἐτοιμότητος δυνάμεις του.

Ὁ μηχανικός αἰσθάνθηκε τὴν καρδιά του νὰ σφίγγεται ἀλγεινά. Κι' ἐδίστασε ἀκόμα νὰ δώσῃ τὴν διαταγὴ τῆς ἀναχωρήσεως... Ἀμέσως ὅμως συλλογίσθηκε, ὅτι μιὰ νέα ἀναβολὴ θὰ ἐφέρνηε τὸν Χάρμπερτ ἔς ἀπελπισία, θὰ τὸν ἐσκότωνε ἴσως...

— Ἐμπρός ! εἶπε ὁ Κύριος Σμιθ. Καὶ ὁ Θεὸς βοηθός !...

Ἡ πόρτα τῆς στάνης ἀνοίχθηκε. Ὁ Τόπ κι' ὁ Ζούπ, ποῦ ἤξεραν νὰ σκαίγουν ὅταν ἔπρεπε, ὤρμησαν μπροστά. Τὸ ἀμαξάκι βῆκε, ἡ πόρτα ξανακλείσθηκε καὶ ὁ ὀνάγκης, ὀδηγούμενος ἀπὸ τὸν Πέγκροφ, προχώρησε σιγά.

Καλλίτερα βέβαια θάταν νὰ πάρουν ἄλλο δρόμο, ἀπὸ κείνον ποῦ ἔβγαζε ἴσα

στὸ Γρανίτινο Παλάτι· ἀλλὰ τὸ ἀμαξάκι θὰ εὑρίσκε μεγάλες δυσκολίες μέσα στὸ δάσος. Ἐπροτίμησαν λοιπὸν τὸν χαραγμένο δρόμο, ἂν καὶ θὰ τὸν ἤξεραν οἱ κατάδικοι.

Ὁ Κύριος Σμιθ κι' ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ ἐπῆγαιναν δεξιά κι' ἀριστερά τοῦ ἀμαξιοῦ, ἔτοιμοι νὰποκριθῶν σὲ κάθε ἐπίθεσι. Ὅπωςδὴποτε, δὲν ἦταν πιθανὸν ὅτι οἱ κατάδικοι θάφυγαν κηλὴ ἀπὸ τὸ ὁροπέδιο τῆς Τερψιδέας. Τὸ μπιλλιετάκι τοῦ Νάβ θὰ γράφθηκε καὶ θὰ στάλθηκε μόλις φάνηκαν ἐκεῖ οἱ κακοῦργοι. Ἀλλὰ τὸ μπιλλιετάκι ἦταν χρονολογημένο ἀπὸ τῆς 6 τοῦ πρωῒ κι' ὁ εὐκίνητος οὐραγοτάγκος, συνειθισμένος νὰ πηγαίνει συχνά στὴ στάνη, εἶχε κάμῃ σὲ τρία τέταρτα τῆς ὥρας τὰ πέντε μίλλια ποῦ τὴν ἐχώριζαν ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι. Τὴν στιγμὴ λοιπὸν ἐκεῖνη ὁ δρόμος θάταν ἀσφαλὴς κι' ἂν θάναγκάζονταν νὰ πολεμήσουν, αὐτὸ θὰ γίνονταν ἴσως στὰ περὶχωρα τοῦ Γρανιτίνου Παλατιοῦ.

Ὅπωςδὴποτε, οἱ ἄποικοι ἐπρόσεχαν καλά. Ὁ Τόπ καὶ ὁ Ζούπ, ὁ δευτέρος ὀπλισμένος μὲ τὸ ὁροπέδιο του, πῆγαιναν πότε μπροστά καὶ πότε ἔφαγαν τὸ δάσος, στὰ πλάγια τοῦ δρόμου. Ἀλλὰ κανένα κίνδυνο δὲν σημάδευαν.

Τὸ ἀμαξάκι προχωροῦσε σιγά, πάντα μὲ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Πέγκροφ. Εἶχαν ἐκκινήσῃ ἀπὸ τὴν στάνη εἰς τὴν ἐπτάμιστον ἀκριβῶς. Ὑστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα, εἶχαν κάμῃ τὰ τέσσαρα μίλλια χωρὶς κανέναν ἐπείσοδο.

Ὁ δρόμος ἦταν ἐρημος, ὅπως ὅλο ἔκεινο τὸ μέρος τοῦ δάσους τῆς Ἀγαλλίδας, ποῦ ἀπλώνονταν ἀνάμεσα Εὐχαριστίας καὶ Λίμνης Γράντ. Τίποτε ὑποπτό δὲν ἀνησυχῆσε τοὺς ἀποίκους. Ἡ λόγχες φαίνονταν τόσο ἐρημικὲς, ὅσο καὶ τὴν ἡμέρα ποῦ πρωτοβγήκαν στὸ γησί.

Ἐπλησίαζαν σι' ὁροπέδιο. Ἐνα μίλλι ἀκόμα καὶ θάπαιτοῦσαν τὸ γεφυράκι τῆς Γλυκερίας. Ὁ Κύριος Σμιθ ἦταν βέβαιος ὅτι τὸ γεφυράκι αὐτὸ θάταν στὴ θέσιν του, εἴτε ἀπὸ κείνο τὸ μέρος εἶχαν περᾶσῃ οἱ

* Ἐβαλαν ἔς ἐνέργειαν τὸν ἀνελκυστήρα...

κατάδικοι, είτε, αφού πέρασαν κανένα ποταμιάκι, από κείνα που έκλειναν τόρο-πέδιο, πήραν το μέτρο το καταβή-σους για να εύκολύνουν μια υποχώρησι.

Επιτέλους ή σειρά των τελευταίων δέν-δρων άφια! έλευθερο τον δρίζοντα της θάλασσας. Άλλά το άμάξι εξακολουθούσε το δρόμο του, γιατί κανείς από τους υπε-ρσπιστές του δεν μπορούσε να συλλογι-σθί πως ήταν δυνατό να το εγκαταλείψη.

Την στιγμή εκείνη ο Πέγκροφ έκοράτη-σε τον άνάγκη και με τρομερή φωνή :
— Ά, τους κακούργους! έφώναξε.

Κι' έδειξε έναν πυκνό καπνό που στρι-φογύριζε επάνω από τον άνεμόμυλο, τους σταύλους και τα σπιτάκια της αύλης.

Ένας άνθρωπος κουνιούνταν μέσα 'ς αυτούς τους καπνούς.

Ήταν ο Νάβ.

Οι σύντροφοί του τουβγαλαν της φωνές. Τους άκουσε κι' έτρεξε κοντά τους.

Οι κατάδικοι είχαν εγκαταλείψη τόρο-πέδιο προ μισής σχεδόν ώρας, αφού το έρήμαξαν!

—Κι' ο κύριος Χάρμπερτ; ρώτησε ο Νάβ.

Την στιγμή εκείνη, ο Γεδεών Σπίλεττ ξαναγύρισε στ' άμάξι.

Ο Χάρμπερτ ήταν λιπόθυμος!

(Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΛΕΦΤΗΣ! ΚΛΕΦΤΗΣ!... ΗΙΑΣΤΕ ΤΟΝ!

(Συνέχεια και τέλος... ιδε σελ. 338.)

Νά τα! τα νόστιμα, τάφρατα τα ροδο-κόκκινα τα σοφ! Έξη είχε, κουλουργια-σμένα σαν κουνελάκια.

Ποιό να πάρη απ' όλα; Νά αυτό, το πιο μικρό, έτσι για να δοκιμάση την ού-σία τους. Έστερα θά φύγη.

Γρήγορα-γρήγορα το καταπίνει σε μία χαψιά. Τι νόστιμο! τι γλυκειά η κρέμα. Μά ο Τάκης... δεν κατάλαβε τίποτα... ήταν τόσο μικρό! να δοκιμάση ένα ακόμα, να δοκιμάση το ίδιο νόστιμο; Νά δεύτερο, να και τρίτο. Άγγέλοι του Παραδείσου! σείς ξερετε τι νόστιμη που είχε αυτή η κρέμα με το φιστίκι και πως λιώνει μες στο στόμα!

Άκόμα ένα. Τέσσερα γίνηκαν. Πολλά είχε, δυστυχισμένο μου!

Και το πέμπτο; Τάκη, Τάκη, η συνεί-δησή σου σε κοιτάζει.... Μπα, με μία χαψιά το κατάπιε κι' αυτό.

Ένα έμεινε. Είπε μονάχο. Είπε το τε-λευταίο, το όφρανακι. Έλεος γι' αυτό, έλεος, Τάκη...

Ά! τον μικρό κακούργο, τάφαγε κι' αυτό!

Έξαφνα ένα μικρός θόρυβος άκούστηκε στο πλαγιό δωμάτιο. Τρομαγμένος, ο Τά-κης θέλει να φύγη, μα κεί που έστρεψε κι' έκανε να το βάλη στα πόδια, νοιώθει πως κάποιος χέρι τον κρατεί από το που-κάμισο. Βάζει κάτι φωνές τρομαχτικές.

Δεν είχε το θάρρος να γυρίσει πίσω του να ιδί πως με το κίνημά του ξανάκλεισε το πορτόφυλλο του μπουφφέ και το μύ-γκασε το πουκάμισο. Και φωνάζει σαν τρελλός!

Όλο το σπίτι ξύπνησε. Φωνές απ' εδώ, τρεγάματα απ' εκεί, φώτα παντού.

—Κλέφτης... Κλέφτης! πιάστε τον!

Η σκόλα φωτίζεται, η τραπεζαρία φεγ-γοβολά. Νά η μαμά, η υπηρέτρια, ο μπα-μπάς μ' ένα χοντρό μαστούνη, ο περιβο-λάρης μ' ένα δίκρανο... Καί... τι ντροπή!...

Ο Τάκης, μπροστά τους, με τα χείλη πασαλειμμένα από την κρέμα, με το που-κάμισο μαγκωμένο στην πόρτα του μπουφ-φέ που τον κρατεί σαν χέρι έκδικητικό.

(Ρ. V. Margueritte) Σ. ΜΑΥΡΙΑΝΣ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΚΟΝΤΕΣΣΑ ΒΑΛΕΡΑΙΝΑ

Αγαπητοί μου,
ΑΠΟΤΕ, με την ευκαιρία της «Ανατολίτισσας» του κ. Χόρν, σάς έγραφα εδώ για τα πατριωτικά έρ-γα, τα γνήσια και τα ψεύτικα. Δε θυμούμαι άλλη μου «Επιστολή» νακανε ποτέ τόση εντύπωση! Έλαβα ένα πλήθος γράμματα από παιδιά, άλλα που συμφω-νούσαν με τα γραφόμενά μου κ' υπερθε-μάτιζαν, άλλα που μου ζητούσαν περισ-σότερες εξηγήσεις, άλλα που μ' έρωτού-σαν επίμονα για την πραγματική αξία της «Ανατολίτισσας». Δέχτηκα μάλιστα και την επίσκεψη μιας χαριτωμένης κόρης, που ήλθε μόνο και μόνο για να μάθι τη γνώμη μου για το πολύχροτο αυτό δράμα. Της είπα, —και το ξαναλέω εδώ για όλους που μερώτησαν με γράμματα, στα όποια δεν έλαβα καιρό ναπαντήσω,— ότι δεν κα-τώρθωσα τότε να ιδώ παρά μόνο την πρώ-τη του πράξι. Κι' αυτή ορθώς, σε μίαν άκρη, απ' όπου μόλις άκουγα και μόλις έβλεπα τη σκηνή. Γι' αυτό κι' αναγκά-σθηκα να φύγω. Επομένως δεν είμαι σε θέση να κρίνω το έργο, δεν ξέρω τι αξίζει. Πιθανό να είναι κ' άριστοέργημα. Ουί! έργοούσα βέβαια την «Ανατολίτισσα», όταν μιλούσα για το ψευτοπατριωτικά έργα, με τα παλιά, τα φουσκωμένα λόγια, που φέ-ρουν το αντίθετο αποτέλεσμα. Έννοούσα κάποια άλλα, που βλέπουμε στο θέατρο κάθε τόσο. Έννοούσα τα συνευρισμένα πατριδο-λογήματα, που θάλεγε, ότι στην Ελλάδα είχε χυμένα όλα στο ίδιο καλούπι...

Ποιά λοιπόν είναι τάληθινά πατριωτικά έργα; θά ρωτούσε κανείς. Θάπαντούσά: Πατριωτικά έργα είναι πρώτα τα όραία, τα τεχνικά. Και δεύτερο, εκείνα που υπο-βάλλουν με τέχνη στο θεατή την ιδέα της Άρετης και του Καθήκοντος. Ένα τέτοιο «πατριωτικό» έργο, χωρίς να μιλάκαθόλου για την Πατρίδα, είναι, νομίζω, και το Μυ-στικό της Κοντέσσας Βαλεράινας. Έγώ σαν «πατριωτικό» το παρουσιάζω. «Καρ-ποφόρο» το όνόμασε κι' ένας κριτικός. Και μου φαίνεται, ότι αν οι σύμβουλοι της Κυβερνήσεως και των Πατριωτικών Σωματείων ήταν σοφώτεροι, εκεί που προ-στατεύουν τώρα και π α τ ρ ο ν ν ά ρ ο υ ν ένα σωρό ψευτοπατριωτικά, την «Κοντέ-σα Βαλεράινα» θά διάλεγαν και θάκαναν να την ιδί όσο το δυνατό περισσότερος κόσμος, για να μάθι απ' αυτή πως άγω-νίζεται ο ευγενικός, ο άνώτερος άνθρωπος και πως, στην ανάγκη, ξέρει να πεθαίη, για τη Συνείδησή του, την Τιμή του, τον Όρκο του, το Ίδανικό του! Η «Κοντέ-σα Βαλεράινα» υποβάλλει την ιδέα του Καθήκοντος, της Άρετης. Και για να είναι κανείς καλός πατριώτης, αυτή άκριβώς την ιδέα πρέπει ναχη μέσα του. Τι άλλο είναι η φιλοπατρία παρά το υπέριστο Καθήκον κι' η μεγαλύτερη Άρετή;

Η Κοντέσσα Βαλεράινα είναι μια γρηά άρχόντισσα, που ζούσε στη Ζάκυνθο σε περασμένη εποχή, (εδώ και πενήντα χρό-νια, άπάνω-κάτω.) Από την πεθερά της, είχε την κρυφή συνταγή μιας σκόνης που γιάτρυνε τα μάτια. Και ήταν όρκισμένη να την κάνει και να τη δίνη στον κόσμο χάρισμα, για ψυχικό, και να μη φανερώση το μυστικό της, παρά όταν θά ήταν έτοι-μοθάνατη, στη γυναικα του γιου της, στη νύφη της, για να κάνει κι' αυτή μετά το θάνατό της το ίδιο. Έτσι γίνονταν στο Βαλερείκο άρχοντικό τρακόσια σχεδόν χρό-νια. Το μυστικό της σκόνης, κι' ο όρκος

που το κρατούσε, πήγαινε από Βαλεράινα σε Βαλεράινα...

Συνέβηκε όμως, με τον καιρό, η πλού-σια οικογένεια να ξεπέση και, την εποχή του δράματος, οι Βαλερήδες δεν έχουν σχεδόν να φάνε. Τότε ένας επιχειρηματίας, τυχοδιώκτης, ο Τζώρτζης Πάπουζας, έπω-φελείται από τη φτώχεια και τον ξεπε-σμό, για να τους προτείνη να του παρα-χωρήσουν τη συνταγή. Και τους προσφέρει όσα-όσα... Ο γιος της κοντέσσας, η νύφη της, ο έγγονός της, η γρηά υπηρέτρια, όλοι το θέλουν. Η κοντέσσα Βαλεράινα όμως έννοει να κρατήση τον όρκο της με κάθε θυσία. Κι' αρχίζει η πάλη μεταξύ αυτής και των δικών της, για ναχρήσι-μέσως κι' η πάλη μεταξύ αυτής και... του έαυτού της. Γιατί η γρηά κοντέσσα, που είναι τόσο εύσυνεκτη, όσο και φιλόστορ-γη, στο τέλος κλονίζεται. Δεν πείθεται, λέει ένας κριτικός, αλλά συγκινείται. Και για να σώση την οικογένειά της, χωρίς να πατήση τον όρκο της, αποφασίζει τη μεγάλη θυσία: Παίρνει φαριμάκι και, έτοι-μοθάνατη πιά, όπως έπρεπε κατά τον όρκο της να είναι, φανερώνει το μυστικό στη νύφη της, αφήνοντάς την όμως έλευ-θερη να το κάνει αυτή ό,τι θέλει...

Άλλοίμονο! η θυσία είναι περιττή. Ο Πάπουζας, ο τυχοδιώκτης, φυλακίζεται ό-σαν πλαστογράφος, πριν να μάθι καν ότι η πρότασή του έγινε δεκτή. Είναι όμως άρ-γα. Η Κοντέσσα Βαλεράινα ξενυχτά... Πε-θαίνει σαν ευγενική και μεγαλόψυχη γυ-ναίκα που είναι, για να κρατήση τον όρκο της, για να σώση το Ίδανικό της. Αυτό είναι με λίγα λόγια το δράμα, κι' αυτό το διδάγμα δίνει ο τραγικός θάνατος, που κάνει το θεατή να κλαίη. Γι' αυτό εί-πα, πως το «Μυστικό της Κοντέσσας Βα-λεράινας» είναι από τα έργα εκείνα που, χωρίς να μιλούν καθόλου για την Πατρίδα, είναι «πατριωτικά». Όσοι δεν προφθάσατε να το ιδίτε στο θέατρο, σε λίγο θά το διαβάσετε. Γιατί τυπώνεται όλοένα. Και από τα λίγα φιλολογικά έργα τα λευκά, που μπορεί να τα χαρή κάθε ηλικία. Και μου φαίνεται πως τίποτα πιο ύψηλό, πιο διδακτικό, πιο καρποφόρο δεν έχω γράψη στη ζωή μου.

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Υ. Γ.—Μ' αυτό το φύλλο, έλπίζω, να λάβετε και μια μικρή άγγελία με Δελτίο Παραγγέλεις. Το βιβλίο, βλέπετε, κοστί-ζει 5 δραχμές. Με την αφάνταστη άκρι-βεια του λουσάτου χαρτιού και των τυπο-τικών, δεν μπορούσε να κοστίζει φτηνότερα. Άλλά το κακό είναι που όμοιο χαρτί δεν υπήρχε περισσότερο και δεν τυπώνονται παρά όλίγιστα αντίτυπα, μετρημένα. Ο ποιος προφθάση λοιπόν.—Φ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΠΡΟΒΑΤΟ ΚΑΙ ΠΗΓΗ

—Πηγή, κρυμμένη μέσ' στα βράχη,
Τι στέκει; έτσι εδώ μονάχη;
Κρέμα το κρούσταλλο νερό σου
Και το άσημένο πρόσωπό σου!

—Στέκομαι λές; και δε θωρείς
Ποδ όσο νεράκι ξεχειλίζω
Τό στέλνω εκεί που εσύ μπορείς
Νά πής και χίλους να ποίω;

—Ναί, μα ηγίτσα μου, στοχάσου,
Πώς δίνεις... το περίσσεμά σου!

1918

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

[186 φυλλάδιον 29ον, σελ. 191.]

Στον διαγωνισμό αυτό, —όπως ήταν μένο,— έλαβαν μέρος νεαροί μα γυ-μνασμένοι από τώρα ποιηταί, που προσ-έψαν να γράψουν για τα Φρούτα τοίχημα άληθινό! και άλλοι, έντελώς άκαστοι, που έγιναν σιχουργοί εξ ηγής και βρήκαν εύκολότερον να έψουν άπλως κάτι νόστιμο και κάτι πον. Πρέπει να όμολογήσω, ότι και σε της άπαντήσε; των δευτέρων, μα μερικές που όξίζαν το βραβεύο-μεν, την όμολογία του στίχου, για τη και την έξυπνάδα της παιδικής σιχουργίας. Άλλά οι όροι μας δεν έχουν τους Διαγωνιζόμενους; σε ήλι-η σ' είδη! και οι νεαροί μας ποιη-οί εξ επηγήματος; ά; πουμε, θά έκαρτόρουναν με το δίκιο τους; αν έμυσσα για το Α' Βραβείο κανένα έργο; έρασιτέχνη, για τον λόγο θάταν πιο προσοι, πιο κατάλληλα παιδία. Έτσι τα σιχουρήματα Ψεύτικης Κουκλίσας και της Ψαλίνας, τα καλλίτερα στο παιδικό εί, παίρνουν μόνο Γ' Βραβείο, έφ οι όροι ήταν διαφορετικοί, θα δια-γωνιζόσαν το Α'. —Από άλλα, τα-ρα, τα ποιητικώτερα, αφού τα-ρούτα του Βασιλείου του Βουλγα-τένου είναι εκτός Διαγωνισμού, τα-τα άνήκουν αναμφισβήτητα στα-ρούτα του Νικητού της Αύριον.

Αυτούμαι που δεν μου επιτρέπει ο-ρος να μιλήσω χωριστά για καθέν-αυτά, καθώς και για μερικά από-λας, που παρουσιάζουν εδώ κ' εκεί-κοις πρωτοτυπίες, έξυπνάδες; κι' εύμο-ρ-αξιοσημειώτες. Θά κάμω όμως το-ς: Άφού δημοσιευθή το βραβεύμενο-ληρο, σ' άλλο φύλλο, θά δημοσιεύ-κι' ένα άπάνθισμα από τάλλα, όσα-νω καλός. Κι' έτσι θά πάρετε μία-του εί λογι; φρούτα μ' έδωσε κι'-ος ο Διαγωνισμός. Έγώ είμαι; πολύ-αριστήμην!

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Νικητής της Αύ- [20Ε]. (Έκτός Διαγωνισμού: όλλοις ο Βουλγαροκτόνος [22Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Χρυσόφτερη- [15Ε]. —Τραγουδι της Λευ- [15Ε].)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λάφνης Στέφανος [12Ε]. —Ψεύτικη Κουκλίτσα [12Ε].

Τσαχλίνια [12Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ, από [10Ε] εις έκαστον: Σκέντερης, Ίωάν. Α. Τοιοδαρ- [10Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [10Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [10Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [10Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ, από [8Ε] εις έκαστον: [8Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [8Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [8Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ, από [6Ε] εις έκαστον: [6Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [6Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ, από [4Ε] εις έκαστον: [4Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [4Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [4Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ, από [2Ε] εις έκαστον: [2Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [2Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [2Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ, από [1Ε] εις έκαστον: [1Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [1Ε]. —Ασκή, Ν. Β. Σπαγδά- [1Ε].

Σελάβ., Λαοεντή Πατρίδα, Ρόδον τ. Άνολέ., Μπουμπουλία, Ψωφιδεύς. ΕΥΦΗΜΟΣ ΠΝΕΙΑ, από [4Ε] εις έκαστον: Θορία. Μεγαλοιδεάτης, Άντ. Ι. Θο φιλόπολος, Μικρό Άρδονάκι, Τρελλό Άρδον, Ναπολέον Α', Άνδρ. Ι. Σα- συνάτσος, Έλευθ. Ν. Άποστόλου, Με- γάλη Ίδέα, Άντικας, Έλλην, Α. Β. Καμπάνας, Αιολεύς, Έως τ. Όρέων, Μπρία Πατρικίου, Χουσόμ, Δέρας, Γέρο-Δήμος, Άγγ. Ι. Ματίλας, Χο. Άγγελόπουλος. Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ο συνοδεύων την λύση με 10 λεπτά, θά λάβη άπλως μέσος εις την Κλήρω-σιν. Έάν θέλη να δημοσιευθή και τό-νοιά του εις τους Λύτας, πρέπει να έ-σωκλήση λεπτά 25 εις γραμματόσημον.)

α.) Παίγνιον

Έστάλη υπό Άριστάρχου του Σαμίου

	NON			
	ΓΩ	ΠΥ	ΓΩ	
ΤΡΑ	ΝΙ	Α	ΖΙ	ΤΡΙ
	ΠΕ	ΡΑ	ΟΝ	
	MIS			

Τέσσαρα γεωμετρικά σχήματα.

β.) Μαγική Εικόνα άνευ εικόνας
Έστάλη υπό της «Δημοκρατίας»
—Άρίσταρχος, έμαθες την έξηγήσή σου, για να πάμε και περίπατο;
—Μά τι ώρα είναι;
—Σού είπα, δεν άκουσε;

Λύσεις του 59ου φύλλου

α.) Σουηδία, Νορβηγία, Δανία.—
β.) Η δικαιοσύνη είναι μεγάλη άρετή.
—γ.) Un oiseau dans la main vaut mieux que dix dans la haie.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μικρούλα Μαρίνα: — Πάμε να πάρουμε άγλάδια!

Έγώ που δεν έχω λεπτά: — Μά τι; Η μικρούλα: — Μά τα χέρια, καλέ! Έστάλη από το Φτωχό Χαμογηλάκι.

Ο Διδάσκαλος: — Τι έγινε προ 700 ετών σαν και σήμερα; Γαλανή Σταυροφόρα: — Μά εγώ είμαι μόνο 14 ετών!

Έστάλη υπό Άριστάρχου του Σαμίου

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Της Α' Περιόδου (1879—1893) από τους εκδοθέντας 24 τόμους υπάρχουν ακόμη μόνον οι έξης δόδεκα: 1ος, 5ος, 7ος, 10ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος, 24ος. — Έκαστος τόμος δρ. 3, ταχυδρομικώς δε άποστελλόμενος δρχ. 3,20 διά το Έσωτερικόν και δρ. 3,50 διά το Έξωτερικόν.

Της Β' Περιόδου (1894—1917) υπάρχουν όλοι οι εκδοθέντες τόμοι, 24 εν όλω. — Έκαστος τόμος άδεται δρ. 10 και χρυσόδοτος δρ. 15. Ταχυδρομικώς δε άποστελλόμενος: με Βερβίαν, Τρελλήν Νεόν, Άντι. Έλληνα, Κοινητοπούλαν, Μικρόν Έ-φοπλ., Γαλαν., —ή Κόρη του Βονουδ με Μεγ. Έλλάδα, Άεροποταμιάν και όλους; ψευδωνυμούς: Άθηνων-Πει-

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Άθηναι, 35 όδός Εύριπίδου την 11ην Σεπτεμβρίου 1918.

ΠΟΣΑ γράμματα αυτήν την έβδο-μάδα! Μπήκε ο Σεπτέμβριος, βλέπετε, τά καλά μου παιδιά ξαναγύρισαν από της έξοχής, από τα ταξείδια. Και μου γράφουν, μου γράφουν, όπως στον καλό καιρό. Τι κρίμα να μην έχω κι' εγώ τον χώρο του καλού καιρού!

Σήμερα βλέπετε τ' Αποτελέσματα του ποιητικού μας Διαγωνισμού. Στο έρχό-μενο θά δημοσιεύσω το βραβεύμενο ποίη-μα και άποσπάσματα από τάλλα, όσα περισσότερα μπορέσω.

Οι άγαπητοί μου Πράκτορες να μην ξεγούν, ότι ως; τάς 15 Οκτωβρίου πρέπει να έχουν έξωφλημένους στην έν-τέλεια τους λημούς των. Άλλώς, με λύπη μου, θά τους άποκλείσω από τ' Α-ποτελέσματα του Βεσπαθώματος.

Σας συνιστώ το βιβλίο του κ. Ξενο-πούλου (Ψαίδανος), το «Μυστικό της Κοντέσσας Βαλεράινας». Θαυμάσιο βι-βλίο, έν άριστοέργημα της Φιλολογίας; μας, και λαμπρό τυπωμένο, σε χαρτί πολυτελείας, όλλανδικό. Μόνον που θά βγούν τόσο λίγα αντίτυπα, ώστε άργό-τερα δεν θά βολίχη κανείς 'ς όποιαδή-ποτε τιμή. Στείλετε λοιπόν από τώρα το πεντάδραχμό σας, ναχηε στη Βιβλι-οθήκη σας την πολύτιμη αυτή έκδοση.

Θραϊάς Έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την έβδομάδα και οι έξης: «Έως των Δολιανών», Άρδουμης Έλληνό-παις, Έλληνική Σημαία, Πανελλή-νιον Μεγαλειόν, Πλοίαρχος Γράντ, Αιολεύς, Γενναίος Λέσβιος, Ρεμβώ-δης Σιάτιστα, Τιμημένο Τουφέκι, Πλανήτης, Έλληνικός Πόθος, Ζωή Ν. Φραγκ. και Φωτεινή Σάντη. — Έξαιρετικά τάς παραγγέλεις των και τους εύχαριστώ όλους διά τα καλά των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Οδών ψευδώνυμον άγκρίνεται η ά-ναγοσθία, αν δεν συνοδεύεται υπό του δικαιοκτόνου δρ. 2. Τα άγκρινόμενα ή ά-ναγοσθία ίσχύουν μέχρι της 30 Νοεμ-βρίου 1918. Όσα συνοδεύονται από Α ά-νήκουν εις άγόρια, και όσα από Κ εις κορίτσια.)

Νέα Ψευδώνυμα: Πατριό Φιν-τάνι, ά. (ΚΠ). Άτόμπος Χειμάρα, ά. (ΑΠ). Ζήτω ή Έλλάς, ά. (ΚΚ), Υπερ Πατρίδος, ά. (ΙΑ), Λάβαρον το 21, ά. (Ι) Δοξασμένο Λάβαρο, ά. (ΚΘ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

(Διά 1 έος 3 το πολύ παράταξις λεπτά 50. Διά 4 έως 9 παράταξις 10 λεπτά ή λέξις.)

Μ.Μ. επιθυμούμ' να ταλλάξουν: η Λευκή Προστέρη με Ένδοθη. Καρό, Πατριό Λουλ., Συριοποπούλαν, Φτωχό Χαμογηλά, Κυθέραιαν, Τρελ. Άτουγγ.—το Πανελλήνιον Μεγαλειόν με Καμέλιαν, Τρελλοαρο, Τραγ. τ. Λευτ., Τρελλήν, Ναυτοπαιδα, Φαέ-δωνα.—το Χουσόμολο Δέρας με Τιάκρον, Ξανθήν Έλληνοπ., Κοινητό. —ό Πλοίαρχος Γράντ με Κνανόλ. Λαβ., Κιθέραιαν, Μυγκέ, Βερβίαν, και με όλους.—το Τρικεριωτάκι με Ναυτο-παιδα, Εγγ. Φιλόδ.—ό Ναυτοπαις της Νίκης με Τραγ. τ. Λευτ., Τρι-σενν., Τιάκρον.—το Νυχτολούλοδο με Βερβίαν, Τρελλήν Νεόν, Άντι. Έλληνα, Κοινητοπούλαν, Μικρόν Έ-φοπλ., Γαλαν.—ή Κόρη του Βονουδ με Μεγ. Έλλάδα, Άεροποταμιάν και όλους; ψευδωνυμούς: Άθηνων-Πει-

ραιώς.—*ἡ Θαλασσοδαρμένη Βαρκούλα* με *Γοργόφ. Βαρκούλ., Παιγνιδιόραν, Ζινέτταν, Ἀρην.*—*τὸ Χιονισμένο Λάσος* με *Πτερ. Νίκη, Ἀλ. Κύμβ., Ἀνερώνην.*

• **Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται** τοὺς φίλους της : *Βαρκούλαν τοῦ Ἀμβρακίου* (προτάσεις σου δὲν ἐλήφθησαν) *Χουσόμυλλον Δέρας* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ταινίας· καρφίτσες ποὺ νὰ κατασκευασθῶν πιά!) *Κυθέρειαν* (ἂν ἦταν δυνατό, θὰ ἐγίνετο· ἀλλὰ πρὸς τὸ παρόν...) *Δάφνην* (δεκτὴ ἔστειλα)· *Ἀνδρέο* *Ἑλληνόπουλο* (ἔστειλα καὶ βραβεῖον μαζί!) *Δικέφαλον Ἀετὸν* (αὐτὸ εἶπα στὴν πρώτη ἐρώτησι· θὰ τὸ πῶ καὶ τῇ δευτέρᾳ· ἀλλὰ γιὰ τρίτη δὲν ξέρω πιά)· *Ἀνθος τῆς Ἀνατολῆς* (ἔστειλα κι' εὐχαριστῶ διὰ τὰς προσπάθειάς)· *Ν. Δάγλ.* (νὰ μὴν ἀκοῦς τὸν κόσμο, ἀλλὰ νὰ κάνης ὅ,τι συντελεῖ στὴν πρόοδόν σου)· *Τρικκεριωτάκι* (γράφει μου πῶς εἶσαι τώρα καλὰ, νὰ χαρῶ)· *Ξανθὸν Ἰππότην* (καὶ τὰ ἄρθρα λέξεις εἶνε)· *Ἀκτὴν* (γράφει μου, χαίρω)· *Κῆμα τοῦ Αἰγαίου* (τώρα δὲν ἔχω τόπο· ἔλαβα ὑπὸ σημείωσιν τὰς καταγγελίας)· *Ὀδυσεά* (εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐπίσημὴν ἀγάπην)· *Γοργὴν Ψαροπούλαν* (ἔλαβα κι' ἔστειλα)· *Νικητὴν τοῦ Σκοῦ* (παρελήφθη κατὰ λάθος· οἱ σταυροὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 308 Γωνίας· ἀποτελοῦν Κριτὴν τοῦ Ἀδου)· *Χάριν* (διεβιδάσθησαν ὁ 16ος τόμος ἐξηγεσθῇ)· *Γόρδιον Δεσμὸν* (τὰ ἐνέκρινε ἀλλὰ, δὲν ἐκληρώθησαν)· *Κ. Κοι.* (αὐταί, αἱ πολλαπλαῖ ἄς ποῦμε, λογαριάζονται εἰς τὴν Συλλογὴν ὡς μία Ἀσκήσις· τὰ διὰ τοὺς ἑβδ. Διαγωνισμοὺς πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν χαρτί, ὅχι μαζί με τὸ γράμμα)· *Γ. Π. Νώτην* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ταινίας)· *Μικρὸ Ἀηδονάκι* (ἐμπρὸς λοιπόν, νὰ σὰς ἰδῶ!)· *Δουκ.* (ὄχι· ποῦ τόπος!)· *Θρηκτικὸν Ἰδεώδες* (εἶνε ἱάλλοι συγγραφεῖς περὶ φημοὶ *Alexandre Dumas*, πατὴρ καὶ υἱός)· *Διαπλασιακὴν Ἱέρωσιν* (ἡ ἀσθένεια ὅλα τὰ δικαιολογεῖ)· *Θλιμμένην Ψυχὴν* (ἐλεύθερα· ἀλλὰ εἰ νὰ σοῦ συστήσω· εἶνε τόσα πολλά! ζήτησε ἀπὸ τὸ ἐδῶ Διεθνὲς Βιβλιοπωλεῖον Μπάρτ καὶ Ἐλευθεροδάνην κατάλογον γὰρ. βιβλίων δι' οἰκογενεῖας καὶ παιδιὰ· ἔστειλα)· *Κικὴν Γ. Πισ.* (δεκτὰ ἔστειλα)· *Δέοντα τῆς Χαιρών.*· *Ξεπεσμ. Δόρδον.* κτλ. κτλ. *Ναντόπαιδα τῆς Νίκης, Ναυτάκι* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ.)

Φαιδρόν, Ρεμματιὰν (ἔστειλα.)
Εἰς δόσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 10 Σεπτεμβ. θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τῶν φυλ. 29 καὶ 24

202. Σανὸς-φανός.—203. Κάνθος-κινθός.
204. ΜΕ-ΛΑ-ΝΗ 205. Οὐδεις ἐλεύθε-
ΛΑ-ΧΟ-ΡΗ 206. ὁσ εἰς αὐτοῦ μὴ κρα-
ΝΗ-ΡΗ-ΙΣ 207. ἔν α ῥε-
τ ἡ μ ε ν ε, (ἐν α ρε-
τι με νέ.)

207. Καρδία (Κάρ, διά.)—208. Πύλος-
πίλος.
209. Μ Η Ν 210. ΑΘΗΝΑ—ΑΡΤΟΣ
Η Ρ Α (Ἀγ. Απὸ, Ὁσ. Ρος, Ἡτ. Τα,
Ν Α Ι Νέος, Αἰ. Σ. Ἰδός.)—211.
Μένανδρος τὸν φθόνον
εἶπε ποῖονα ψυχῆς.

(Αἱ ΛΥΣΕΙΣ τοῦ 27ου καὶ 28ου φύλλου
δὲν δημοσιεύθησαν εἰς τὸ 44ον φύλλον.
Ὅσοι δὲν τὰς ἔστειλαν ἀκόμη, ἔχουν ἔως
τὴν καὶ τὴν τὰς στέλλουν, ἂν θέλουν
νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν 17δον Διαγωνι-
σμὸν Ἀύσεων τῶν μηνῶν Ἰουνίου, Ἰου-
λίου καὶ Αὐγούστου.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Ἀύ-
σεων Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις
δεκταὶ μέχρι τῆς 18ης Δεκεμβρίου ἀλλὰ
καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ'
ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ,
ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

322. Συλλαβόγριφος

Τὸ πρῶτό μου ἔνα σύμφωνο,
Τὸ δεύτερο φωτίζει.
Κάθε θνητὸς τὸ σύνολο
Μὲ θλίψει του ἀνένζι.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαρθολομαῆ. Ἑλλάδος

323. Στοιχειοτονόγριφος

Ὅπως ἔχω ἂν μάρψις.
Πόλις εἴμ' ἐδουκίη.
Τὰ δύο πρῶτα μου ἂν σῶσης
Καὶ τὸν τόνο μου κινήσης,
Γίνομαι ἀντωνυμία
Κητικὴ καὶ θηλυκή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

324. Πυράμις

+ Οἱ σταυροὶ Ποταμῆς· Ἑλλάδ.
* + * = Νῆσος.
* * + * * = Μέρος τοῦ λόγου
* * * + * * * = Ἀρχ. τραγικὸς βα-
σιλόπαις.

Ἐστάλη ὑπὸ Γ. Καλλιδοπούλου

325. Ἐπιγραφή

Α Τ
Κ Κ Σ Ι Ο
Α Τ Ι Α Π
Α Ω Ν Τ Ο
Α Κ

Ἐστάλη ὑπὸ Σπυρ. Μαῖχου

326. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς
δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ καθε-
στῆς, ἀποτελοῦν ὅρος τῆς Ἑλλάδος.

1, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 2, Ὁπωρι-
κόν. 3, Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 4, Ὠρα τοῦ
ἔτους. 5, Μέταλλον. 6, Πόλις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σουλῆς

327. Γρίφος... ἑλληνογαλλικὸς

ο 1 ε ο η 1 ε 1 τ
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μελαχ. Κοητικοπούλας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ἸΗ'—342]

Ὑμνε τῆς Ἐλευθερίας, ἔγραψα τα-
χυδρομικῶς. Προμηθεὺς Δεσμώτης,
μοῦ χρεωστεῖτε τετρ. Μ. Μ. ἡ μήπως
δὲν ἐλάβατε ἰδικόν μου· *Κόρη τοῦ*
Βουνοῦ, δέχεσθε ἄλληλογρ.· εὐχαριστῶ
διὰ τὰ καλὰ σου λόγια. ΟΔΥΣΣΕΥΣ

[ἸΗ'—343]

Προκυρήσσω Διαγωνισμὸν Μ. Μυστι-
κῶν. Βραβεῖον δύο διὰ τριμήνου
συνδρομῆς Διαπλάσεως, Δ)σις· Σπυρ.
Γιαμοῦζην, Λευκάδος 2, Ἀθήνας.

ΓΟΡΓΟΦΤΕΡΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

[ἸΗ'—344]

Πατρινοπούλα, μὴ πιστεύετε τὰς 316,
317 Ἀγγελίας, διότι διὰ τελευταίαν
φορὰν σὰς ἐπαναλαμβάνω· Ὁ ἐγὼν ἐτε-
λείωσέ μ'· εὐρῆκε ὁ Δικέφαλος Ἀετός.

Πατρινὸν Δουλοῦδι

[ἸΗ'—345]

Καὶ βέβαια, Δικέφαλε Ἀετέ, ἀνέκα-
λυψες τὸ Πατρινὸν Δουλοῦδι, ἀφοῦ
εἶσαι ὁ ἴδιος. Κάτοια Πατρινὴ

[ἸΗ'—346]

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρῶτος Διαγωνισμός· Παιδικὰ Πνεύ-
ματα δεκτὰ τέλος Ὁκτωβρίου. Βρα-
βεῖα· Συνδρομαὶ Διαπλάσεως. Ἀπευ-
θυντέον· Δημ. Μπακούλαν, Βιστιέως
Ἡρακλείου 11, Ἀθήναι.

ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[ἸΗ'—347]

Τετράδια Σουλῆς, Ἀνταλίας, Ἀνταλίας,
Μελαχ. Κοητικοπούλας, Ἀγνῆς
Καμὲλ., Ξανθῆς Ἑλληνιστ., Τραγού-

διοῦ τ. Δευτ. ἔλαβα Ἰούνιον. Ἀνταπι-
δωσα εὐθὺς. Ἐπίσης ἔστειλα εἰς προτεί-
ναντας· Ξεπεσμ. Δόρδ, Ὑμνον Ἐλευθ.
Περιπαθὴ Μελωδ. Ὁ θά ξαναστείλω.

Ἀφελὴς Χιωτοπούλα

[ἸΗ'—348]

Ἀποσύρομαι τοῦ Δημοφρίσματος ἐνε-
κεν σοβαρῶν λόγων, ὑποστηρίζων
μετὰ ὁπαδῶν μου τὸν ὑποψήφιον τοῦ
Ἑσπεσμοῦ Δεστεριᾶ ἢ Ὀνόματος

ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[ἸΗ'—349]

Ἰδεώδης Ἑλλάς, ἐγκάρδια συγχαρη-
τήρια διὰ τὰ πολλὰ Σας βραβεῖα.
Κόρη τοῦ Βουνοῦ ἢ Δεστεριᾶ

[ἸΗ'—350]

ΚΡΑΤΟΣ ΑΝΙΚΗΤΩΝ

Ἡ Διαπλασιακὴ Συμμαχία, εὐρίσκουσα
ἐμπόδια εἰς τὸν νικηφόρον ἀγῶ-
να τῆς, ἀπεφάσισε νὰ μετατραπῇ εἰς
Κράτος Ἀνικητῶν. Γενομένων ἀο-
χαιρεσιῶν ἐξελέγησαν·

Βασιλεὺς· Φωνὴ τῆς Πατριδος.
Διάδοχος· Ἐνδοξος Στρατηγός.
Πρωθυπ.· Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος.
Ἀντ. Ὑπ. Συμβ.· Σπινθ. τ. Ἐλευθ.
Ὑπουργ. Ξεσπαθ.· Ζητὴν τ. Ἑλλὰς.
Ὑπ. Δημοψ.· Δόξα τ. Ἑλληνισμοῦ.
Ὑπουργ. Ἀντιπροσώπ.· Λαοκρότων.
Ὑπ. Διαγωνισμ.· Καρυοφύλλης. 21
Ὑπ. Ἐγγραφ.· Ζητὴν τ. Ἑμπορ.
Ὑπ. Προπαγ.· Γοργόφ. Βαρκούλα.
Ὑπ. Πολέμ.· Ναυαρχ. Μιαούλης.
Γεν. Ἐφορ. τ. κρατ.· Ὑπὲρ Πατριδος

Πάντα τὰ μέλη τῶν Συλλόγων τῆς Δι-
πλασιακῆς Συμμαχίας ἀπὸ τοῦδε θεω-
ροῦνται ὁπαδοὶ τοῦ Κράτους Ἀνικη-
τῶν. Διεύθυνσις· Σπυριδωνά Γιαμοῦζην
Λευκάδος 2, Ἀθήνας.

[ἸΗ'—351]

Ἀποσύρων ὑποψηφιότητα καὶ ἀποχωρῶν
τῆς Ἀ δημοκρατίας· γιὰ δικαιολο-
γημένους λόγους, εὐχαριστῶ ὅλους ὅσοι
ἐχαιρέτησαν τὴν ὑποψηφιότητά μου καὶ
εὐχομαι τὸ ἄστρο τῆς Ἀ δημοκρατίας
νὰ μεσουρανήῃ αἰώνια στὸ Διαπλασιακὸ
ὄριζοντα! —ΚΥΑΝΟΔΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

[ἸΗ'—352]

ΣΙΔΗΡΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἰδρύθη ἐν Πειραιεὶ Ἀ δημοκρατία, ἡ
ἐξελέγησαν· Πρόεδρος Δόν Κιχώτης
Ἀντιπρόεδρος Ψωφιδεύς, Πρωθυπουργός,
Προμηθεὺς Δεσμώτης, Ἐσωτερικῶν Νική-
της τοῦ Σκοῦ, Στρατιωτικῶν Ἀερο-
ναύτης, Οἰκονομικῶν Γαλαξίας, Ἐθνι-
κῆς Οἰκονομίας Ὁραῖο Θαλασσο-
πούλι, Δικαιοσύνης Ἀφροσπεφής,
Ἀεροπόρος, Προπαγάνδας Ἰδεώδης
τῶν Ἑλλήνων, Ἀστυνομίας Ἀε-
χαῖος Σπαρτιάτης. Ζητοῦνται ἀντι-
πρόσωποι. Διεύθυνσις· Κωνσταντῖνον
Μιλήσιν. Ὁδός Ἀρεῶς 32, Πειραιᾶ.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ· Σπ. Π. Νικολαΐδης, Α. Μ.
Νόβας, Ἐ. Ν. Δρακωτός.
ΒΟΛΟΥ· Βασ. Α. Σκοτεινιώτης,
ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ· Ηλ. Ε. Μυχοπούλος,
ΚΑΡΑΙΤΗΣ· Γρόδιος Δεσμώτης,
ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ· Αἰμυλίας Φαίης, Ἐκμ.
ΠΥΡΓΟΥ· Στ. Κ. Σαυροπούλου,
ΠΕΙΡΑΙΩΣ· Ἀννα Πατσού, Κούλα Α.
Ἀλεξάνδρου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τῶν ὀνόματα, κα-
τὰ τὸν ὅσον τῶν ἀποστέλλαντων δεκτὰ
λεπτόν μόνον με τὴν ἑσπέραν, ἐπὶ
θεσιν εἰς τὴν κληρονομία καὶ ἐκπληρώ-
σαν οἱ ἐξῆς δύο· Κατὶνα Ἡλιοπούλου ἐν
Ἀθήναις καὶ Ἰωάν. Σταυροπούλου ἐν
Πάτραις, οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ
τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου.